



# Aan de keukentafel met Margriet van der Linden



© Anne Reinke / Opzij

TEKST: RINSKE BIJL

**I**k ben dol op het vertier in de keuken. Ik heb een grote keuken, met een groot fornuis waar veel en groots op gekookt kan worden. En dat doe ik regelmatig, dat vind ik leuk. Ik zit ook graag aan de keukentafel, omringd door alles wat er in de keuken staat, de koffie bij de hand. Maar als er gasten komen eten, zitten we aan de eettafel. Ik ben echt van het mooi de tafel dekken. Ik werk hard, en die momenten zijn voor mij erg belangrijk en rustgevend.

Mijn vriendin en ik hebben allebei een eigen woning, we wonen dus officieel niet samen. Het is ook vrij recent nog allemaal.

Samenwonen is wel leuk natuurlijk, maar ik ben ook wel bang om mijn zelfstandigheid op te geven.

Wat de rolverdeling betreft, denk ik dat je vooral op moet passen dat je niet in bepaalde stramienien schiet. Ik ben daar zelf wel gevoelig voor, merk ik. Dan roep ik: laat mij maar koken, en voor ik het weet doe ik dat dan ineens altijd. Wat ik naast koken ook wel leuk vind, is de was doen.

Dat heb ik denk ik een beetje van m'n moeder. Zij strijkt zelfs de onderbroeken en de theedoeken. Ik ben ook jarenlang dol geweest op het zemen van de ramen, heel rustgevend vond ik dat, net zo lang tot ze helemaal streeploos schoon waren. Niet met Glassex, nee, ouderwets met een emmer water, een trekker en een zeemlap. Nu doet mijn schoonmaakster dat. Ze komt iedere week en dat bevalt me erg goed. Ik heb het nog lang volgehouden om alles zelf te doen, maar nu is het klaar. Je merkt toch dat je steeds vaker denkt van ach, dat doe ik morgen wel, en dan ligt het er een week later nog. Ik word een beetje depressief als het allemaal een rotzooi is, dus dat moet iemand anders nu maar voor me organiseren.

Ik weet niet precies hoeveel uur ik per week werk, maar wel veel. Ik ben natuurlijk nog niet zo lang hoofdredacteur van *Opzij* en het is voor mij heel belangrijk om dat goed neer te zetten. Ik heb heel wat weekenden van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat met mijn laptop aan de keukentafel gezeten. En maar heen en weer mailen met de art director. Gelukkig ben ik niet iemand die daar 's nachts dan nog van wakker ligt. Voor mijn vriendin heb ik genoeg tijd, maar het kan natuurlijk wel een gevaar zijn. Ik moet niet gaan denken dat alles om mij draait omdat mijn agenda zo vol zit.

**'IK WEET  
EIGENLIJK  
NIET EENS  
PRECIES  
HOEVEEL ZIJ  
VERDIENT'**

Onze financiën beheren we helemaal gescheiden van elkaar. Ik weet eigenlijk niet eens precies hoeveel zij verdient. Het gaat er bij ons vrij modern aan toe; de een betaalt dit, de ander dat. Ik vind het nooit een probleem om dingen te betalen, als we samen maar plezier hebben, dat is alles meer dan waard. Toch denk ik dat geld een van de belangrijkste keuken-

tafelgesprekken gaat worden. Niet bij ons, want wij hebben allebei een luxe baan, maar in het algemeen. Neem bijvoorbeeld de groeiende groep vrouwen die als zzp'er werkt en niet verzekerd is tegen arbeidsongeschiktheid. Daar kunnen heel wat zorgen aan de keukentafel over ontstaan. De overheid zou daar meer aan moeten doen, het is niet meer van deze tijd dat daar niks voor geregeld is. Verder ben ik een beetje huiverig voor ingrijpen vanuit de politiek. Die hele betutteling, dat mannetje/vrouwje-denken. Het wordt tijd dat de overheid iedere verbintenis serieus gaat nemen, in wat voor samenstelling je ook aan die keukentafel zit.'

De keukentafel: dé plek waar partners al dan niet openlijk onderhandelen over de verdeling van tijd en taken. Hoe doen bekende Nederlanders dit? Dit keer streken we weer aan de keukentafel van Margriet van der Linden, de nieuwe hoofdredacteur van *Opzij*.